

OBSAH:

Sdělení Ministerstva průmyslu a obchodu

10. Vydání příležitostné poštovní známky „Europa: Hrad a zámek Frýdlant“
11. Vydání příležitostné poštovní známky „Osobnosti: Marie Terezie“
12. Vydání příležitostné poštovní známky „Osobnosti: Věra Čáslavská“
13. Vydání příležitostné poštovní známky „75. výročí operace Anthropoid“
14. Vydání příležitostné poštovní známky „Pražský hrad: Paolo Veronese – sv. Kateřina s andělem“

Sdělení Ministerstva průmyslu a obchodu ČR

Podle § 35 odst. 1 zákona č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, poštovní známky vydává Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR. Vydání poštovní známky zveřejní Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR v Poštovním věstníku.

10. Vydání příležitostné poštovní známky „Europa: Hrad a zámek Frýdlant“

Ministerstvo průmyslu a obchodu České republiky vydá dne 3. května 2017 příležitostnou poštovní známku nominální hodnoty 32 Kč z emise Europa: Hrad a zámek Frýdlant. K vyobrazení na známce autor zvolil pohled, který zahrnuje celý komplex objektu – hrad i zámek. Obloha na pozadí je tvarována do ornamentu, který je odvozen ze sgrafitové výzdoby zámeckých fasád.

Hrad a zámek Frýdlant patří k nejrozsáhlejším a nejvýznamnějším památkovým celkům v severních Čechách. Spojuje v sobě dva architektonické útvary: středověký hrad a renesanční zámek. Hrad byl vybudován kolem poloviny XIII. století. V roce 1278 získali panství Bibrštejnové, kteří se významně podíleli na vybudování mohutného hradního paláce. V letech 1558 až 1621 patřil Frýdlant rodu Redernů. Ti pokračovali ve zvelebování frýdlantského panství a jejich dílem je výstavba nového renesančního zámku a kaple. Mezi lety 1622–1634 patřil hrad Frýdlant Albrechtu z Valdštejna, pro panství byla jeho vláda obdobím hospodářské prosperity. Po Albrechtově zavraždění v roce 1634 získali od císaře Frýdlant Gallasové, od roku 1757 Clam-Gallasové, významná šlechta pohybující se v diplomatických a vojenských službách u císařského dvora. Ti zde pobývali do roku 1945, kdy Frýdlant přešel do vlastnictví státu. Původní podoba gotického hradu se do dnešních dnů nedochovala ve své celistvosti.

Hrad se postupně rozšiřoval a během XVI. století zaznamenal dvě renesanční úpravy. Kaple a renesanční zámek byly postaveny na přelomu XVI. a XVII. století Markem Spazziem di Lancio. V 60. letech XIX. století, kdy došlo k poslední větší stavební práci, byla přestavbou kastelánského křídla dokončena stavba celého areálu.

Československý stát rozšířil části přístupné návštěvníkům o dolní zámek a kastelánské křídlo. Roku 1960 byla na dolním zámku odhalena původní redernovská sgrafita. Po roce 1995 byly na hradě postupně realizovány mnohé restaurační a stavební práce, které měly památce vrátit její původní vzhled. Byly opraveny střechy, v interiérech byla obnovena původní výmalba a do někdejší podoby byly instalovány také některé ze sbírek.

Autor výtvarného návrhu emise je akademický malíř a grafik Jan Kavan. Autorem rytiny známky je grafik a rytec Václav Fajt.

Známku o rozměrech obrazové části 33 x 33 mm vytiskla Poštovní tiskárna cenin Praha a.s. rotačním ocelotiskem kombinovaným hlubotiskem v tiskových listech po 6 kusech.

Známka má katalogové číslo 922 a platí od 3. května 2017 do odvolání.

Praha 2. května 2017

*Ing. Jiří Řehola v. r.
zástupce ředitele odboru poštovních služeb
a služeb informační společnosti*

11. Vydání příležitostné poštovní známky „Osobnosti: Marie Terezie“

Ministerstvo průmyslu a obchodu České republiky vydá dne 3. května 2017 příležitostnou poštovní známku nominální hodnoty 32 Kč z emise Osobnosti: Marie Terezie v upraveném tiskovém listu. Na známce je portrét Marie Terezie, který zpodobňuje císařovnu a královnou v mladších letech, na počátku vládnutí. V oválném rámu je připomenuto tmavšími body jejich 16 potomků.

Marie Terezie, celým jménem Marie Terezie Valpurga Amálie Kristýna, narozena 13. května 1717 ve Vídni z rodu Habsburků, byla arcivévodkyní rakouskou, královnou uherskou (1740–1780), českou (1743–1780) a markraběnkou moravskou. Marie Terezie byla vůbec jedinou vládnoucí ženou na českém trůně. Často bývá označována také jako „císařovna Marie Terezie“, ale jako žena se nikdy nemohla stát vládnoucí, korunovanou císařovnou Svaté říše římské. Císařem byl 13. září 1745 zvolen její manžel František I. Štěpán Lotrinský, čímž se stala císařovnou – manželkou. Marie Terezie nezůstala jen dcerou císaře a císařovnou, ale stala se i matkou dvou císařů, Josefa II. a Leopolda II. V období své vlády provedla osvicenskou reformy v řadě oblastí. Na ně pak navázaly josefínské reformy. V rámci správní reformy byla omezena zemská samospráva, vytvořena centralizovaná správa monarchie a státní správa byla profesionalizována. Dále bylo sjednoceno trestní právo v Rakousku a českých zemích a zakázáno mučení, vytvořeny byly tereziánské katastry, soupisy půdy, domů a obyvatel. V roce 1751 byl vydán ohňový patent, stanovující průlomové zásady požární ochrany a vybavení vesnic zvoničkami s nepřetržitou vartýřskou službou. Roku 1773 byl zrušen jezuitský řád a jezuité tím přišli i o dohled nad školstvím. K řízení reformy školství byl pozván Johann Ignaz von Felbiger a 6. prosince 1774 byl vydán Všeobecný školní řád pro všechny císařsko-královské země, který stanovil mimo jiné všeobecnou vzdělávací povinnost pro chlapce i dívky s povinnou šestiletou docházkou a novým systémem škol. Roku 1775 vydala Marie Terezie poslední robotní patent, který zmírnil robotní povinnost. Marie Terezie zemřela 29. listopadu 1780 ve Vídni.

Autorem výtvarného návrhu emise je malíř a grafik Jindřich Ulrich. Autorem rytiny známky je grafik a rytec Miloš Ondráček.

Známku o rozměrech obrazové části 40 x 50 mm vytiskla Poštovní tiskárna cenin Praha a.s. plnobarevným ofsetem s kombinací ocelotisku z plochy v upravených tiskových listech po 4 kusech.

Známka má katalogové číslo 923 a platí od 3. května 2017 do odvolání.

Praha 2. května 2017

*Ing. Jiří Řehola v. r.
zástupce ředitele odboru poštovních služeb
a služeb informační společnosti*

12. Vydání příležitostné poštovní známky „Osobnosti: Věra Čáslavská“

Ministerstvo průmyslu a obchodu České republiky vydá dne 3. května 2017 příležitostnou poštovní známku nominální hodnoty 16 Kč z emise Osobnosti: Věra Čáslavská. Na známce je portrét Věry Čáslavské.

Věra Čáslavská se narodila 3. května 1942 v Praze. Byla československou sportovní gymnastkou, trenérkou a významnou sportovní funkcionářkou. Od dětství se věnovala baletu a krasobruslení. V roce 1957 vyhrála gymnastické mistrovství republiky dorostenek i juniorek. V roce 1959 získala Věra Čáslavská na mistrovství Evropy v Krakově svou první zlatou medaili za cvičení na kladině a stříbrnou medaili za přeskok. Roku 1960 byla členkou stříbrného československého olympijského družstva na olympijských hrách v Římě. Dalším vrcholem její kariéry byl rok 1964, především pak Letní olympijské hry 1964 v Tokiu, kde získala zlatou medaili ve víceboji jednotlivců, v přeskoku a na kladině. O rok později na mistrovství Evropy v Sofii získala pět zlatých medailí (bradla, kladina, prostná, přeskok a víceboj). Na mistrovství světa v Dortmundu v roce 1966 zvítězila ve víceboji jednotlivců a v přeskoku, dále získala stříbrnou medaili na kladině a v prostných. V roce 1967 na mistrovství Evropy v Amsterdamu získala zlato ve všech soutěžních disciplínách. V roce 1968 se účastnila Letních olympijských her v Mexiku, kde získala zlato za víceboj, přeskok, bradla a prostná. Na těchto olympijských hrách ukončila svoji sportovní kariéru. Během slavnostního ceremoniálu předání medailí gesty protestovala proti okupaci Československa. V témže roce byla vyhlášena nejlepší sportovkyní světa. Věra Čáslavská se stala sedminásobnou olympijskou vítězkou, čtyřnásobnou mistryní světa, jedenáctinásobnou mistryní Evropy a čtyřnásobnou Sportovkyní roku Československa. Po sametové revoluci byla v letech 1990–1996 předsedkyní Československého olympijského výboru a v letech 1995–2001 také členkou Mezinárodního olympijského výboru. Zemřela 30. srpna 2016 po dlouhé nemoci, které do poslední chvíle statečně vzdorovala. Oficiální rozloučení proběhlo za účasti představitelů státu, sportovců a široké veřejnosti dne 12. září v historické budově Národního divadla v Praze.

Autor výtvarného návrhu emise je akademický malíř a grafik Zdeněk Netopil.

Známku o rozměrech obrazové části 23 x 40 mm vytiskla Poštovní tiskárna cenin Praha a.s. plnobarevným ofsetem v tiskových listech po 50 kusech.

Známka má katalogové číslo 924 a platí od 3. května 2017 do odvolání.

Praha 2. května 2017

*Ing. Jiří Řehola v. r.
zástupce ředitele odboru poštovních služeb
a služeb informační společnosti*

13. Vydání příležitostné poštovní známky „75. výročí operace Anthropoid“

Ministerstvo průmyslu a obchodu České republiky vydá dne 17. května 2017 příležitostnou poštovní známku nominální hodnoty 46 Kč z emise 75. výročí operace Anthropoid v aršíku s jednou známkou. Na známce je zobrazen Heydrichův vůz zničený výbuchem Kubišovy bomby plněné plastickou trhavinou. Dále autor na známce ztvárnil ležící Gabčíkův samopal.

Dne 27. května 1942 provedli českoslovenští parašutisté atentát na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha. Útok dvojice československých vojáků na významného nacistického zločince Reinharda Heydricha vyvolal ze strany německého okupačního aparátu vlnu teroru, jejímž nejmutnějším symbolem je tragický osud obce Lidice a popravy stovek nejobětavějších příslušníků domácího odboje. Cíl operace Anthropoid – architekt holocaustu Reinhard Heydrich, který v lednu 1942 předsedal konferenci ve Wannsee, na které bylo rozhodnuto o zavraždění miliónů Židů, se ve svých plánech zcela konkrétně zabýval i fyzickou likvidací českého národa. Rozhodnutí o útoku na Reinharda Heydricha bylo vedením našeho zahraničního odboje přijato již mezi 27. zářím a 2. říjnem 1941. Dne 3. října 1941 byli do londýnské budovy Porchester Gate, kde tehdy sídlilo v šestém patře velení zpravodajské služby ministerstva národní obrany československé vlády v exilu, povoláni od svých

jednotek rotmistr Jozef Gabčík a rotný Karel Svoboda, jedni z prvních absolventů základního parašutistického výcviku. V přítomnosti dalších tří důstojníků jim šéf zpravodajců plk. gšt. František Moravec stanovil úkol: zlikvidovat některého z vedoucích představitelů německé okupační správy v tehdejší protektorátě, Reinharda Heydricha nebo Karla Hermanna Franka. Operaci s krycím označením Anthropoid, která měla být podle Moravcových optimistických představ původně realizována již 28. října 1941 v den československého státního svátku, zdrželo Svobodovo zranění při výcviku, kdy musel být nahrazen rotmistrem Janem Kubišem. Počasí umožnilo letcům ze 138. perutě zvláštního určení RAF vysadit parašutisty v okupované vlasti až v noci z 28. na 29. prosince 1941. Po spojení s domácím odbojem a řadě příprav byl nakonec útok na Heydricha realizován 27. května 1942. V rozhodující chvíli však selhal Gabčíkův samopal, ale Kubiš hodil na vozidlo bombu plněnou plastickou trhavinou s velmi citlivým nárazovým zapalovačem upraveným z protitankového granátu. Heydrich, který v rozporu s bezpečnostními předpisy nechal zastavit vozidlo, byl zraněn kovovým úlomkem z karoserie, který roztránil 11. žebro, prorazil bránici a uvízl ve slezině. Dne 4. června 1942 Heydrich na následky zranění zemřel. Atentátníkům se díky pomoci odboje podařilo ukrýt a německé moci se ani přes rozsáhlé vyšetřování a kruté represálie nedařilo přijít jim na stopu. Sedm parašutistů, kteří zůstali v Praze (Josef Bublík, Jozef Gabčík, Jan Hrubý, Jan Kubiš, Adolf Opálka, Jaroslav Švarc, Josef Valčík), ukryli postupně představitelé pravoslavné církve (Jan Sonnevend, Vladimír Petřek, Václav Číkl). Poskytli jim úkryt v kryptě kostela sv. Cyrila a Metoděje v Resslově ulici. Teprve zradou rtn. Karla Čurdy se německé vyšetřovací orgány dostaly k informacím. Dne 16. června 1942 Čurda z vlastní vůle gestapu udal všechny spolupracovníky parašutistů, které osobně znal v Praze, Pardubicích, Lázních Bělohrad a Plzni. Nejbrutálnějšími vyšetřovacími metodami, jež gestapo použilo při výslechu desítek spolupracovníků parašutistů, se podařilo 17. června 1942 zjistit, kde se parašutisté ukrývají. Dne 18. června 1942 ve 4.15 hod. uzavřel náhradní prapor „Deutschland“ a strážní prapor „Prag“ obklíčení. Při osmihodinovém urputném boji s německými jednotkami zahynuli všichni výsadbáři.

Autorem výtvarného návrhu emise je akademický malíř a grafik Karel Zeman. Autorem rytiny známky je grafik a rytec Jaroslav Tvrdoň.

Známku o rozměrech obrazové části 40 x 50 mm vytiskla Poštovní tiskárna cenin Praha a.s. plnobarevným ofset s kombinací ocelotisku z plochy v aršíku s jednou známkou.

Známka má katalogové číslo 925 a platí od 17. května 2017 do odvolání.

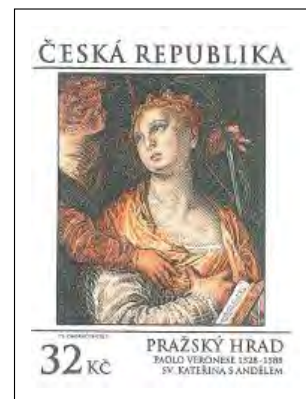
Praha 2. května 2017

*Ing. Jiří Řehola v. r.
zástupce ředitele odboru poštovních služeb
a služeb informační společnosti*

14. Vydání příležitostné poštovní známky „Pražský hrad: Paolo Veronese – sv. Kateřina s andělem“

Ministerstvo průmyslu a obchodu České republiky vydá dne 17. května 2017 příležitostné poštovní známky nominální hodnoty 32 Kč z emise Pražský hrad: Paolo Veronese – sv. Kateřina s andělem v upraveném tiskovém listu se dvěma různými známkami se stejným motivem. Motivem známek je dílo autora Paola Veroneseho – sv. Kateřina s andělem. Byly vytvořeny dvě varianty této známky, jednobarevná a vícebarevná.

Paolo Veronese (1528–1588) byl významný italský renesanční malíř, který pracoval hlavně v Benátkách. Narodil se jako Paolo Cagliari v rodině veronského sochaře Gabriela Cagliariho, u něhož a u svého strýce malíře Antonia Badile ve Veroně se také učil a pracoval. Roku 1548 se na pozvání kardinála E. Gonzagy přestěhoval do Mantovy, kde maloval fresky v tamním dómu. Od roku 1555 se usadil v Benátkách, kde na sebe upozornil slavným obrazem „Svatba v Káně galilejské“ (nyní v Louvru) a freskou „Hostina v domě Leviho“, kvůli níž byl na udání vyšetřován inkvizicí. Další slavná díla jsou fresky v benátské knihovně a v kostele sv. Šebastiána. Vytvořil množství často velmi rozměrných portrétů, obrazů a fresek pro kostely i pro paláce a vily. Jeho obrazy charakterizuje dramatická kompozice a barevnost ve stylu benátského manýrismu. Největší sbírky jeho obrazů – kromě Benátek – jsou v pařížském Louvru, galerii v Drážďanech, Berlíně, nebo i petrohradské Ermitáži. Několik jeho obrazů má také Národní galerie v Praze. Dílo „Sv. Kateřina Alexandrijská s andělem“ (olej na plátně) je umístěn v Obrazárně Pražského hradu.

Autorem rytiny známky je grafik a rytec Miloš Ondráček.

Známky o rozměrech obrazové části 40 x 50 mm vytiskla Poštovní tiskárna cenin Praha a.s. v jedné variantě známky jednobarevným a ve druhé variantě vícebarevným ocelotiskem z plochy v upravených tiskových listech po 4 kusech.

Známka má katalogové číslo 926 (jednobarevná varianta) a 927 (vícebarevná varianta) a platí od 17. května 2017 do odvolání.

Praha 2. května 2017

*Ing. Jiří Řehola v. r.
zástupce ředitele odboru poštovních služeb
a služeb informační společnosti*